

ARABANIZ
TERTEMİZOTO
YIKAMA
SETİ

abana

OTO
YIKAMA
SETİAUTO WASHER
Tel & Faks: (0212) 556 60 03

AĞUSTOS 1994

SAYI 217

ABANA, FUTBOL TAKIMLARININ KAMP YERİ OLDU KONYASPOR, ÇORUMSPOR, KOCAELİSPOR (Genç) VE YOZGATSPOR GELDİ

Geçen yıllarda olduğu gibi, bu yılda Abana Tatil Köyünde yurdumuzun ünlü takımlarının kampı sürüyor.

92 yataklı tatil köyü, kalabalık gelen bu takımların en çok ihtisini barındırabiliyor. Haberi hazırladığımız sırada Konyaspor ve Çorumsport gelmiş ardından da Kocaelispor Genç ve Yozgatspor gelmişti.

Takımlar bir ile iki hafta Abana'da kalıyor. Örneğin 8 temmuzda 34 kişiyle gelen Çorumsport iki hafta kaldı.

Çorumsport Klübü Teknik Direktörü Ömer Duran'la (46), konuştuk:

- Niçin Abana?
- Abana'yı iklim koşulları nedeniyle seçtik. Biliyorsunuz karadeniz, yurdumuzun öteki bölgelerine göre yazın serindir. Burada kolayca antrenman yapabiliyoruz. Sabahları burada (Abana Katil Köyü) çalışıyoruz; akşam üzeri de Bozkurt sahasında çalışıyoruz. Biliyorsunuz Bozkurt sahası çim.

- Ne kadar kalacaksınız?
- İki hafta.
- Burada, "özel de olsa" karşılaşma yapacak mısınız?
- Çorumsport'la özel karşılaşma yapacağız.

- Abana üzerine diyecekleriniz?
- Abana şirin bir yer. Biz, Karadeniz'de birçok yer gördük ve abana'yı seçtik.

Döndüğümüzde, başka takımların teknik direktör arkadaşlarıma da abana'yı tavsiye edeceğim. Çok memnun kaldık. Gerek halk, gerekse Abana Tatil Köyü personeli bize çok ilgi gösterdi. Abana'dan zinde olarak ayrılacağız...

- Abana üzerine diyecekleriniz?
- Abana şirin bir yer. Biz, Karadeniz'de birçok yer gördük ve abana'yı seçtik.

Döndüğümüzde, başka takımların teknik direktör arkadaşlarıma da abana'yı tavsiye edeceğim. Çok memnun kaldık. Gerek halk, gerekse Abana Tatil Köyü personeli bize çok ilgi gösterdi. Abana'dan zinde olarak ayrılacağız...

- Abana üzerine diyecekleriniz?
- Abana şirin bir yer. Biz, Karadeniz'de birçok yer gördük ve abana'yı seçtik.

Öte yandan, öğrendiğimize göre, Abana'da kamp yapan takımların Bozkurt alanında yaptıkları karşılaşmalar şöyle sonuçlandı:

Çorumsport 2
- Konyaspor 1
Yozgatspor 4
- Kocaelispor (Genç) 0

ÇAY BAHÇESİ SAYISI 9'A ÇIKTI

Abana'daki çay bahçesi sayısı 9'a çıktı.

Yalnızca yaz aylarında açık olan bu çay bahçelerinin adları şöyle:

Belediye Çay Bahçesi
Akasya Çay Bahçesi
Liman Çay bahçesi
Havuzbaşı (Tatil Köyü)
Bevaz Saray

Çay Bahçesi
Halk Aile Çay Bahçesi (Hacıveli)
Çınaraltı Çay Bahçesi (Harmason)
Venedik Çay Bahçesi (Keleşoğlu)
Kepaze

KONAKÖRENDE AŞURE GÜNÜ

9 Temmuzda Konakören Mahallesi'nde "Aşure Günü" düzenlendi.

Nihat Kandemir ve Muhtar Kemal Kartal başkanlığında düzenlenen aşure günü Abanalılardan ve konuklardan çok ilgi gördü. Tozalı hanımlar Abana konukseverliğinin örneğini verdiler.

Belediye Başkanı Şevket Yazgan, bu günü düzenledikleri için Kemal Kartal, Nihat Kandemir ve Konakörenli hanımlara gazetemiz aracılığı ile teşekkür ediyor.

ABANA YİNE TV'DEYDİ

20 TEMMUZDAKİ İZLENCENİN ARDINDAN
TELEFONLA BİNDEN ÇOK BAŞVURU GELDİ.

Abana, 20 Temmuzda bir kez daha TRT'nin gündemine geldi.

Mehpare Çelik'in sunduğu TRT-1'in "Gün Başlıyor" konuşunda, saat 9.05'te, telefola Belediye Başkanı Şevket Yazgan'ın konuk olduğu gösterim 10 dakika kadar sürdü.

Ad çekme sonucu, Abana'da iki ailenin konuk

edileceği de duyurulunc Abana Belediyesinin telefonları kilitlendi. Binden çok başvuru kaydedildi.

Şevket YAZGAN

Bu izlence nedeniyle Şevket Yazgan'ın TRT-1'e söylediklerini okurlarımız sunuyoruz:

Önce, bu olanağı verdiğiniz için, başta sizlere olmak üzere tüm TRT çalışanlarına teşekkür ediyorum.

Ben, klasik tanıtım dışı da, Abana'nın başka yönlerinden bahsetmek istiyorum Abana, Türkiye'de 1950' yıllarda turizm olayının inanimiş ve başlamış bir ilçemizdir. Tüm Abanalılar olarak önemi yeni yer anlayılan bir sektöre öncülük etmekten dolayı gururluyuz.

Ben, Abana'yı ve abanalı daha iyi tanımak üzere Abana'ya gelmiş ve eşy:

güzelliklerine hayran kalmı ülkemizin değerli insanlarını yazdıklarını aktarmak istiyorum:

1955 yılında Tercüma Gazetesinde Ayhan Hünel "çok yer gördüm, birço insanla tanıştım, fakı hiçbir yerde Abana'd gördüğüm topluluk şuurı nu görmedim" diyor.

Behçet Kemal Çağlar, Ağustos 1960 tarihinde Vata Gazetesinde, "gelen müste içeri giriyor, istediği alıyork, parayı tezgâh bırakıp gidiyordu. Hakse lğa kafa tutanlar, densi lkten tiksinenler, renk ren şortları ile kumda dolaşu misafirlere bir tek defa bi

(Sona 4'te)

SANATÇI BİR TOPLUM İÇİN ELELE

Yeşar ÖZTÜRK

Abana, bildiği gibi çok partili döneme, yani demokrasiye geçti. 1950 ile 1960 yılları arasında örnek bir demokrasi sınavını verdi; siktirler yaşadı. Bu siktirlerden biri de "ortaokul olayı"dır.

1951'de, zamanın millî eğitim bakanının "ortaokul yapısını siz yaparsanız, kadro veririz" sözü üzerine Abana halkı kolları sıvadı; arı gibi, kârınca gibi çalışarak, ebriniyle ortaokul yapısını 1953'te tamamladı. Bu kez sayın bakan "ortaokulu öğretme apamıyız, çünkü ilçenizi köy yapacağız!" dedi. Deddiği de oldu: Abana, 1950 seçimlerindeki siyasal istenci nedeniyle 1954'te beşalemlenerek köy durumuna geçti.

1965'de, Abana ilçesini köy yapan antidemokratik yasa, Anayasa Mahkemesi kararıyla geçersiz sayıldı. Abana önce bucak ve bir süre sonra da (yeniden) ilçe yapıldı.

Geçmişte kalan böylesi siktirlerin yeniden yaşanmayacağını düşünüyor ve daha iyice, daha güzelle dikkatle geleceğe umutla bakmak istiyor.

Bu yıl öncesini kullanacağız Abana Sanat ve Kültür Festivali'ni ("7) dokuz yıldır çoğu ile kutuyoruz. Bu kutulamalarda emeği geçen herkese teşekkür ederim. Festivalde Abana'mızı hareketlendirelim, daha çok tanınması için çaba gösterelim, konuklarla beraber biz de gülelim eğlenelim. Ama biraz da ellerimizi çakacaklarımıza koyup luffen biraz düşünelim. Çok sevdiğimiz ve uğruna "festival" düzenliyoruz "sanat ve kültür" için kalıcı ve sürekliliği olan neier yapabiliriz. Apamızza neier kazandırabiliriz? Bu konuyu ayrı ayrı düşünelim, beraber düşünelim. Ve kasımla düşünelim. Düşünceler üretelim, düşünceler geliştirelim.

(Sona 2'de)

(*) Gerekçelerini geçen yılı deniz kenellerinden sonra yazdığımız, bir yıl boyunca "Abana Deniz Şenlikleri"nden söz etmemi kararımız uygulanmadıktan, bu yazıyı gelecekte (Abana Gazetesi).

ÖMER DEMİR'İN ABANA GÜNLÜĞÜ

8 Eylül 1959

OKULUN BAHÇESİNDEKİ ÇİÇEKLER

Yaz dinlenmesi boyunca öğrencilerim, okul bahçesindeki çiçekleri azceklilikle bakarak suladı, bakımını yaptı. Her öğrencim bu konuda görev aldı. Yeni çiçekler dikildi ve okulun bahçesi çiçeklerle doldu.

Okulun açıldığı gün çiçekler çok canlıydı. Çiçeklere hiç zarar verilmemiş, kimse çiçek koparmamıştı. Çayırık hafif de okulun bahçesini korumuştur. Yoldan geçenler, çiçeklerin güzelliğine bayılıyorlardı. Öğrencilerime ve çayırık halkına teşekkür ederim.

Okulun içinin doküman sıvalarını onardık. Okulun bahçe duvarlarını da onardık.

Yaz boyunca malû günler geçirdik. İstasyonlar denizde yüzdü. Şimdi sınıflar geldi ve derslerimize koyıldık.

Ortaokul'dan merkeze birer kişi adını çekilmeye başlandı. Ben de kendi paramla odun alıp kış hazırlığı yaptım. Kışın okulun sobası için her öğrenci, her gün birer odun getiriyor. Artan odunları okulun akl tarafına yığıyorum.

Okulun bahçesindeki çiçeklere bakarak bunları yazıyorum.

SANATÇI BİR TOPLUM İÇİN ELELE

(Baş l'ée)

Türk turizminin öncülerinden olan Abana, mavi ve yeşil kucaklaştığı için bir ilimizdir. Bunu biz biliyoruz. Bizim dışımızda bilenecek çoğalıyor. Bilmeyen karmayacak.

Turizm, geçtiği yörenin adına "armağanlık" almak istediğinde, kimbilir ilk düşüneceği, o yöreye özel el emeği ve göz nuru ile yapılmış yapıtardır. İlgü, dayar. Kimi yerde bez, kimi yerde kılıcı dokunur. Kimi yerde boncuk, kimi yerde bakır, kimi yerde çini, kimi yerde kütapaç, kimi yerde mermer işleri. Örneğin çoğaltılmak istiyor. Biz Abanalılar da, yöremize özel el sanatlarımızı kararlaştırıp geliştirebiliriz. Abana ormanlık bir yer olduğuna göre, biz de ağaç işleyelim deriz. Ağaç üzerine el sanatlarıyla uğraşırız. Bu "Abana'ya özel" bir uğraş olur. Dağlama (ağaç yakarak işleme), ağaç üzerine soğuk seramik, ağaç oymacılığı, gömme kuyuculuğu, benim akıma gelen çalışmalar. Bunun için de önce Abanamızı, "başından sanatçı yetişen bir yer" konumuna getirmeliyiz. Bu da en sağlıklı olarak eğitim yoluyla gerçekleştirilebilir. Abana'da resim ve ağaç üzerine el sanatları öğretmek için "güzel sanatlar meslek okulu" açılmalıdır. Böyle bir okulun açılması, güzel sanatların Türkiye düzeyinde yaygınlaşması yolunda atılmış bir adım da olacaktır. Bu okulu bilenecekler, her bir bir sanat yapıtı niteliğinde olan ağaçtan armağanlıklar üretebileceklerdir. Daha sonraki yıllarda sanatçılar çoğalacak, üretim hızla artacaktır. Sanatçılar, "birikten kuvvet doğar" düşüncesi ile emeklerini ve anımlarını (zamanı) birleştirip "el sanatları kooperatifi" kurabilecekleri gibi başka tür bir ortaklıkta da birleşebileceklerdir. Ve gelecekte, Abana'da el sanatları konusunda önemli bir adım olacaktır. Abana, her bir sanat yapıtı değerinde, kendi üretimini ağaç armağanlıklarını sergilediği, satışlığı, dış ülkelere yolladığı bir "pazar" olacaktır.

"Düğ görmek güzeldir" denilebilir. Bu düşün güzelliği, gerçekliği zaman zaman olmasın görülebilecektir. Ö zaman Abana Sanatçı Festivali daha anlamlı, daha görkemli olacaktır.

Sayın Kültür Bakanımız Fikri Sağlar'ın "Abana'ya bir kültür merkezi yapar" sözü vardı. Sayın Belediye Başkanımız Şevket Yazkan, yapı arsasının hazır olduğunu söylüyordu. Ayrıca sayın Milli Eğitim Bakanımız Nevzat Ayaz da, "yörelere özelliklerine göre meslek okullarının yaygınlaştırılacağını" söylüyor. Bu durum karşısında utumuz, yağımız var, şekerimiz hazır. İş, elbirliğiyle hırsız yapmaya kalkıyor.

Güzel sanatlar meslek okulu başlatılabilir gibi, sanat ve kültür merkezi yapar için de yer alabilir.

Bu konuyu sayın milli eğitim bakanımız, sayın kültür bakanımız ve sayın belediye başkanımızın beraber düşüncelerini olıyor ve kendilerine teşekkür ediyorum.

Abana'da açılması düşündüğümüz güzel sanatlar meslek okulunda, güzel sanatların başka dalları da bulunursa, buna karşılık çıkarız.

Abana'nın daha iyile, daha güzelle düşüncelerini yineliyor, saygılar sunarım.

Yazar ÖZTÜRK

DEVLET HASTANESİNE "ULTRA SONO- GRAFI" AYGITI ALINDI

Abana Devlet Hastanesine, ödeneği Sağlık Bakanlığınca verilen ve Kastamonu Sağlık müdürlüğüne eksiltmeye çıkarılan "ultra sonografi" aygıtı alındı.

Çevre ilçelere de hizmet verecek olan bu aygıtın sağlanması, hastane çalışanları ve halk tarafından sevinçle karşılandı.

abana'ya Mektup Var

Sayın

Abana Gazetesi Yetkilileri
37970 ABANA

Sade, yalın, kararlı ve çağdaş yerel gazete örneği gazeteniz çalışanlarımızın yürekten kutladım.

Ben de gazetenizi sürekli olarak izlemek, okumak istiyordum.

Başarılar diler, saygılarımla sunarım.

Necip TAŞKAPA
KONYA

abana

SİYASAL GAZETE

HER AYIN BAŞINDA ÇIKAR

KURULUŞU:

25 Ocak 1970

ÇIKARAN:

Tahsin YILMAZ

GENEL YAYIN

YÖNETMENİ:

Hayati Tahsin YILMAZ

YAZI İŞLERİNDEN

SÖKÜMLÜ

YÖNETMENİ:

Fahri KOŞU

Tel: (366) 564 10 44

56420 20 ve 564 29 00

ADRES:

ABANA GAZETESİ

37970 ABANA

Tel: (366) 564 10 68

İSTANBUL

TEMSİLCİLİĞİ:

Tahsîtkar Sokak, 5

KUÇUKPAZAR

Telefon: (212) 513 42 32

SÜRDÜRÜM:

HER İSTEYENE

PARASIZ YOLLANIR

(Yardıma Yollanmaz)

DİZGİ VE BASKI:

ÖZGEM BASIMEYİ

Telefon: (212) 556 60 03

Telefaks: (012) 643 26 57

İSTANBUL

"HER KIYI BİR YAŞAM" BELGESELİNİ İZLERKEN

Saim YILMAZ

Bugün 23 Mayıs 1994, Pazartesi (Kurban Bayramının üçüncü günü). Saat 12:10. İy ki TRT-INT'ı izliyorum.

Ekranı Karadeniz haritası geldi. "Her kıyı bir yaşam" belgeselinin konusuydu. Hopa'dan Trabzon'a dek olan birinci bölümü görmedim.

1967'de, Ağabeyim Hayati Tahsin Yılmaz'ta (ve eşleriyle) çocuklarımızdan ayrı olarak Trabzon'un Akçaabat'ına ova girmişti. Giresun'daki rahmetli dayımı görmeye gitmiştik. Beşikdüzü'ndeki Ömer Hocayı (Demir) de görmüştük o zaman.

Şimdi "Her Kıyı Bir Yaşam" belgeselini izliyorum.

Annemin memleketi Giresun'daydı. Doğu Karadeniz'de adası olan tek ilimizdir Giresun. Ekranı "Hırcat ve İthalat limanı" olarak yemyeşil bir Giresun sergiliyor. Yine de Türkiye sıralamasında 34. ymız.

Ordu ilini de denizden doğru seyrediyorum. Arkasındaki dağlara yastanan Ordu oldukça gelişmiş. Bir milyona yakın oturan il Türkiye'nin sekizinci il.

Ünye ve Fatsa'yı görmeden, dahası Samsun'a bile yer vermeden Balıra'ya geçiyorum. Samsun, Balıra ve Nğam dolaylarında bulunan höyük, türbülüs ve ören yerleri gibi eski yerleşme yerlerinden söz edilmiyor. Buralarda Sivritepe, Gökpeboğaz, Dedetepe, Soğukçam (Bedeğ), İkiztepe, Şiraktepe, Keleştepe ve Kavak gibi altındaki ünlü yerler var. Bu tür yerlerdeki ünlü yerlere bir tanıtım yapıyor. Gelecekteki müze ve ören yerlerimizin tanıtılmasını beklemek en doğal hakkımızdır. Bunlar sergilenmedikçe biz turizmde yavaş kalmayı sürdüreceğiz. Saydığım bu antik kentlerde 1958'den beri kazılar yapılıyor.

Kızılmacık'ın yüzölçümü oluşturdğu ovada (delta) mandalar ve at sürüleri görüyoruz. Balra Gölündeki balıkların 1975 görünüşleri, Ağlardan alabalık topluyorlar.

Gerze'deyiz şimdi. Gerze üzerine neredeyse hiç bilgi verilmeyen Sinop'a geçiyoruz. Havadan çekimle tanıtılıyor Sinop. Orta Karadeniz'e doğru yaklaştığımızdan olacak, duygusalıyordum. Tarihsel yapıları ve doğası ile kıyılı bölüyoruz Sinop.

Balıkçılar, turizm yatırımları derken bir arkeoloji bahçesindeyiz. Marmar denizinin anısı tam ekranı kapıyor. "Gölgeleme, başka insan istemem" diyen bu Orta Karadenizli hemşehrimsiz, yalnızkeni güpegündüz Atina sokaklarında "adam" arıyor. Yine içinde görüntüler var. Anlaşılan sanat tarihi üzerine bilgileri yok bu belgesel hazırlayanların. Su ve toprak altında bulunan amforalar görünümü alıyor, yine tanıtım yok!

Ayanık'tayız şimdi. Kereste fabrikası Orta Karadeniz'in kıyısında. İstediysen Dağların eteklerindeki bu piri ilimiz bile tam tanıtılmıyor. Kis kis gülyorum, bir yandan da "bize konu kıyıyor" diye seviniyorum.

İnebolu'dayız. Demek ki bu belgesel yapıyorlar Ayanık'tan Kastamonu yolu ile İnebolu'ya ulaştıkları. Başka soru Abana nasıl atlanabilir? İnebolu biraz sivil. Genç Tepesinde bakıyoruz. Tarihsel evlere çok özen gösteriliyor. Kırmızı boyalı, ahşap bir evin çevresinde dolaylıyoruz. Üzerlerinde kapak taşıyan da yakın çekime giriyor. Saffranbolu evleri gibi, ayrı bir özellik var İnebolu evlerinin. Kurtuluş Savaşında önemli görevler üstlenen kaykıpçılardan ve Heymo'dan söz edilmiyor hiç!

Doğanyurt, balıkçılık barınağı yeni yapılmış küçük bir kasaba görünümünde. İlyasbey de öyle. İlyasbey'in okulu yeni yapılmış ama öğrencisi yokmuş. Köyde ölü kaldıracak kimse bile bulmak zormuş. İğazık, İlyasbey'in göçe zorlukmuş.

Bir çift öküzle çift güren bir köylü sergileniyor. Çiftçi, eskiden balıkçıymış. Küçük balıkçılığının erozyon ve selin çaya kangırmaması için sandalını oradan biçerek set yapmış. Ben, İnebolu dolayında, uçurum olan bir tarlada beline urgan bağlayarak çalışanların sergileneneğini bekliyordum.

Kerempe Fenariyle bu bölüm bitti.

Türkel ile Abana arasında yer verilmeyişli üzücü beni. Sen Karadeniz'de Türkiye turizminin öncülüğünü yap, ekranlarda görünme! Çok zoruma gidiyor.

Karadeniz'in doğusundan, bapsından bu tanıtımlar -eksküer ile bile- elbette iy bir yenilik. Geç bile kalırdı.

Belgesel hazırlayanların Ankara'da masa başında çarpışma yapmadan önce turizm tanıtma bürolarıyla ilgili işne girelerdi, çok daha iyi sonuç alınirdi. Artık dünya ile olan ilişkilerimize de yer verilmeydi. Akdeniz ve Ege'ye ilişkin yapıları işlerken görüyoruz. Karyalar, Pamfilyalar ve etki kentlerini ekranda olduğu gibi görüyoruz.

Karadeniz'in bir de "pazar yerleri" ilginçtir. Bu konu da işlenilmeli. Tarihin bir anlamı hangi devirlerinden ben kuruyor kadın pazarlarımız. Pazar yerlerimizde folklorimiz de sergileniyor. Birkaç kültürü birarada görüyoruz pazar yerlerimizde. Araştırmacılarımızın bundan haberi olmadığı anlaşılıyor.

İnebolu'yu "Şapka Devrimi"nde de görmek isteriz. Hoşça kalınız.

İSFENDİYAR'IN KUZAY ETEKLERİNDE PAFLAGONYA KATIRLARININ SOYU TÜKENİYOR MEHMET ARSLAN'LA

Konuşan Salim YILMAZ

16 Temmuz 1991. "Eriği geldi, eriği geldi, eriği..." diye bağırtı duyuyorum. Pencereden bir bakıyorum ki, Gölmet katircısı. Hemen kapının önüne atlayıp olanağı değerlendiriyorum.

- Siz Keşlik'te kimlerden oluyorsunuz?
- Bize "Katır Mehmet'in Oğlu" derler.

- Sizin işiniz, köy kesimlerinden ve pazar yerlerinden topladığınız meyva ve sebzeleri eşek ve katırlarınıza yükleyerek İsfendiyar Dağlarından aşımak sonra da Devrekânî, Göl Ovası ve Kastamonu çevresinde pazarlamaktır. Kaç yıldır yapıyorsunuz bu işi?

- Aşadı yukarı kırk yıldır yapıyorum. - Siz grup halinde bizim köy Gedos'a (Yeşilyuva) da gelirsiniz...

- Tabii, tabii... Çarşamba akşamı Gedos'ta olurduk. Perşembe de Abana'nın pazara-ya.

- Bizim köyden aldığınız inciri nerede satardınız?

- Devrekânî'de, Kastamonu'da.

- Kaç günde giderdiniz Kastamonu'ya?

- Burdan, saban sanınca yükü, bir buçuk günde Kastamonu'ya bulurduk.

- Kaç yapındasınız?
- 67 (1991).

- Hep bu işi mi yapıyorsunuz?
- Abey, tahsat (?) yapıyor gayri.

Yazdan yaza yapıyor.

- Enği nereden yüklediniz?

- Keşlik'ten, bizim evden yükledim.

- Kaç saatte galebildiniz Keşlik'ten?

- Eşenen beş saatte. Eşek olmasa dört saatte gelirim.

- Pek, sizin köyde böyle "katırlık" yapan kaç kişi kaldı?

- Hiç yok!

- Hiç kimse kalmadı mı?

- Bir de arkadaşım var, iki kişiye.

Köyde otuz haneden iki kişi kaldık.

Köyde birkaç da tekaüt var, onları saymıyorum.

- Sizin köy otuz haneydi, hepsi purbete mi göçtü?

- Hepsini göçtü. Kimisi İstanbul'a göçtü.

- Bizim rahmetli Hakkı Hocanın oğlu Lütfi (Şener) de katırlık yapıyor.

- İşeden, Gölmet'ten mi?

- Ha, evet, Gölmet'ten, Saatçi Hakkı'nın oğlu.

- Bak onlar da kurtuldu, İstanbul'dalar. Benim bile iki kardeşim purbete gitti, çalıştılar, tekaüt olup geldiler.

- Bir de sizin muhtar vardı. Kara Mehmet.

- Öldü, o öldü.

- Bizim "Aynk Otel" e atıyla gelirdi.

Ben Mehmet Abiyi çok iyi tanırım.

Ağabeyim Hayatî Tahsin Yılmaz da

Gölmet'te öğretmenlik yapıyor. Ben San Ahmet'in Necatî'nin oğluyum.
- Ben de çok iyi tanırım Rahmetli Necatî'yi...

- Sepetleriniz aynı ama, katırın yerini eşek almış. Katırlara ne oldu?
- Abey bakarmeyoz! Arpanın kilosu 750 lire. İş de kalmadı. Her yer vesait dolu.
- Yollar açıldı, zararlı çıktınız!
- Biz buradan domatesi yükledik de, Şenlik'e falan götürürdük eskiden. Şimdi domates

Kastamonu'da da 1.500 kâğıt, Abana'da da (1991). Şimdi o yok abem.

- Demek ki Paflagonya'da katır soyu sizden sonra tükenmiş...

- Bitti, bitti.

- Bu işi artık çocuklarınız da yapmaz...

- O devir düdü.

KATIRCILAR

Keşlikli Katircı Mehmet Arslan'la 1991 izinin son günlerinde söyleştik. İki kilo kara erik tartılarak katırcıların son kuşağı ile söyleştik. Evde kaynanam, belki de antropolojimizdeki son geleneksel tarhanayı hazırlıyordu. Gerçi bu kez biz de yardım etmiştik. Dahası, konuşumuzu Şermin Hanım bile bizimle tarhana ufaladı.

Akşam erikleri tadınca, "keşke küfe-siyle alsadık" demekten kendimizi alamadık. Çok beğenmiştik. Ekşi-tatlı, buğulu bir kara erikti. Artık kıyılardaki kara-eriklerimiz de eskisi denli bol değil.

Gölmet katırcıları gündeme gelince, Homeros'un "İlyada"sını ansımamak elden gelmiyor:

"Erkek yürekli Pytaimenes komuta eder Paflagonyalıları. Gelmişler yaban katırcılarıyla ünlü Enellerin yurdundan, Kyotoros'ta, Sesamos'ta otururlar. Parthenios Irmağı çevresinde kurmuşlar ünlü saraylarını. Kentleri Kromna, Aigialos, Yüksek Erythinol'dur."

Konu "katırcılar" olunca, ağabeyimden de bir alıntı yapacağım. Öğretmenlikten ayrılarak

Avrupa'ya giden ve bizi de peşinden sürükleyen Ağabeyim

Hayatî Tahsin Yılmaz, "Bolluk Ülkesi İsveç" adlı yapıtının (1966) "Patates Çağı" bölümünde Gölmet ve katırcıları şöyle anlatır:

"Yıl 1956. İlçe'min uzak köylerinden birine öğretmen olarak gidiyorum. Köyün imamlığını da yapan muhtarın konuk odasında, duvara kocamanca yazılmış şu iki dize çarpıyor gözüme ilk:

*'Ey misafir kıl namazın,
kible bu caniptedir,
işte leğen, işte ibrik,
işte peşkir iptedir!'*

Ve sonra şu dörtlük:

*'Bu haneye gelen kişi,
Yesin ekme ile aşı.
Eğer namaz kılmaz ise
Yesin toprak ile taşı!'*

Köyde kaldığım bir ders yılı süresince hep ekmeği düşündüm. "Ekmeği" dedikleri, kepek, mısır koçanı ve patates karışımıydı. Bu karışımı sağlayabilmek için, köyde çok üretilen patates, katır sırtına vurulup üç dört gün dolaştırılarak kepek ve benzeri yiyecelerle değiştiriliyordu. Katır edinmeyenler eşekle yetiniyor, kendi sırtına da yük alıyordu. Bölgede bol yetişen kimi yemişlerin serüveni de pata-

tes gibi olduğundan, köyün "kervanları" yıl boyunca yollardaydı. Kervanların yollarda olduğunu çoktandır biliyordum ama, savaşın "ekmek savaşı" olduğunu duymamıştım. Ve bende o zamanları, kişilerin ekme yemeden de yaşayabileceklerini düşünbilme olanağı yoktu.

Yıl 1971. İlçemden iki ilçe ötede bir dönemece girerken, yüklü bir katırın ırkmesiyle, "kalfiriferli ve radyolu" arabamı için burkularak durduruyorum. O yağmurlu kış gününde kervan sürücülerinin kiminde yağmurluk bile yok! Köyden 45 km uzakta tanış çıkıyoruz. Daha yürüyecek 30 km'leri var! Patatesler kepek ya da mısırla değiştirilecek. Muhtar ve tanıdıklardan kimileri 'rahmetli' olmuşlar, kalanlar on beş yıl önceki gibi savaş sürdürüyorlardı."

Ben de 1974'te Hollanda'dan (İsveç'teki kardeşim Ahmet'le) izine gelince, aitimzda son model bir arabayla Yaralığöz eteklerinden geçiyorduk. Yolun alt yanında yüklü iki katır

gördüm. Ortalıkta kimse

yoktu. Kardeşim

Ahmet'e arabayı dur-

durtarak katırlara

yaklaştım. Birden iki-üç

kişi uyuya kaldıkları

yerden yerden yorgun

argin doğruldular. Yan-

larında üç-dört yaşla-

rında çocuklar da vardı.

Yürümekten yumurcak-

ların tabanları pat-

lamıştı! Katırcılarla hoş

beş etmiştik. "Amca,

Abana'da fabrika

kurmaya gidiyoruz.

Yakında bu çocuklar,

kuracağımız fabrikada

çalışacaklar. Bu çevre de turizme açılacak.

Bu tepelere teleferiklerle çıkılacak" demiş-

tim de, "ah uçacağım, biz görmeyiz ama şu

uçucuklar olsun kurtulsun!" demişlerdi.

Gözlerim yaşarmıştı. İzin dönüşü bu anımı

bu gazetedede yazmıştım.

1991'de Orta Karadeniz'deki gelişmeleri

(geçmişteki bu izlenimlere bakarak) sevinerek

değerlendiriyorum.

Katırlar, tarihsel görevlerini bitirerek tarih

sahnesinden siliniyor.

Katır, Paflagonyalılardan beri, engebeli

İsfendiyar dağlarında ve gerektiğinde savaş

alanlarında tarihsel işlevini sürdürdü. Biz de

araştırmacı olarak böylece Abana

Gazetesiyle kısacık da olsa katırları

belgeledik. İsteyen gülüp dudak büksün. Biz

tarihsel görevimizi yapıyoruz. Kimbilir, yarınki

kuşaklardan bizi anlayınlar çıkacaktır.

Salim YILMAZ

MEHMET SAYDUR HAYATİ TAHSİN YILMAZ

BİR TONGUÇ OKULU GÖLKÖY ENSTİTÜSÜ

Gözkem
YAYINLARI

GÖLKÖY'ÜN TARİHÇESİ, 79 SÖYLEŞİ,
140 FOTOĞRAF, 384 SAYFA, 70.000 TL.

KASTAMONU
ÖZKAN KİTABEVİ

ZONGULDAK
MUHARREM KILIÇ

BARTIN
AZİM KİTABEVİ
CEYLAN DAĞITIM

ÇAYÇUMA
ALİ OSMAN YILMAZ

İSTANBUL
ABANA GAZETESİ TEMSİLCİĞİ

Ödemeli istenebilir (adres ve telefon 2. sayfada)

ABANA YİNE TV'DEYDİ

(Baş 1'de)

yan bakmayanlar... Bu Abanalar böyle dürüst; olgun insanlardı..."

Prof. İsmet Giritli, "memleketimizin tabiat bakımından en şirin ve zengin köşelerinden biri olan Abana'nın dence aslı hususiyeti, insanların temizliği, dürüstlüğü, güler yüzlülüğü, misafirperverliği ve her bakımdan aydınlığı ve medeniliğidir. Türkiye'nin bütün köy ve kasabaları ortalama olarak Abana'nın seviyesine yaklaştığı gün, memlekette uygarlık savaş kazanılmış olacaktır."

Prof. Möller Gunnar: "Bütün hasteleri ile Türk'ü ancak Abana'da tanımanın kabil olacağını bütün İsveç kolonisine mektupla bildireceğim..."

Bunlar gibi örnekler çok. Zamanın kısıtlı olması nedeniyle daha fazla uzatmayacağım. Biraz da kendi kendimizi övmeye gibi oldu

ama, Abanamıza gelecekle ilgili bunları göreceğ ve son derece memnun ve özellikle son derece dinlenmiş olarak evlerine dönecektir.

Ben özellikle büyük kentlerimizde her yıl daha da artan şekilde süren problemlerden uzak, gerçek dinlenme isteyenleri Abana'ya bekliyorum.

Tüm Türkiye'ye sağlık, mutluluk ve daha iyi bir yaşam diliyorum. Abana, Batı Karadeniz Bölgesinde, Kastamonu İline bağlı, yeşille mavinin sizi iki koldan kucakladığı şirin bir ilçemizdir.

İstanbul ve Ankara'dan her gün saat 21'de; Samsun'dan yine otobüsle ulaşım mümkündür.

Karayolayla İstanbul'a 650 km (arabıyla 7-8 saat); Ankara'dan 360 km (5-6 saat) uzaklıktadır.

Haziran Ayından başlayarak, eylül sonuna kadar sezonumuz açıktır. Ancak,

temmuzun 15'i ile 1 Eylül arası daha hareketli olacaktır.

27-31 Temmuz tarihleri arası, bu yıl 10.sunma kutlayacağımız Abana Deniz Şenlikleri Kültür ve Sanat Festivaline herkesi özellikle izlemeye çağırıyorum. Festivalin 10. yılı olması nedeniyle çok daha geniş kapsamlı, kültür ve sanat yönü daha ağırlıklı bir programlar halkımızın ve izleyenlerin beğenisini kazanacaktır.

Yatak kapasitesi ve fiyatlar:

Oteller 100 yatak 75.000-100.000 lira.

Özel İdarenin moteli 40 yatak 3 kişi 300.000 TL.

Belediye Bungalov Evleri 40 yatak 3 yatak 300.000 TL.

Abana Katil Köyü, 92 yatak 1 kişi 600.000 TL (yarın pansiyon).

Pansiyonlar: 130 yatak 1 kişi 70.000 TL.

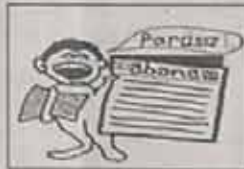
ÇATALZEYTİN RADYOSU

Geçici olarak Eski Belediye binasında hizmet veren "Çatalzeytin FM" in frekansı 89,5.

Muzaffer Tekinel, Ayhan Özcan ve Sezgin Karaağaç tarafından kurulan Çatalzeytin FM, 7.00 - 24.00 arasında günde 17 saat yayın yapıyor.

Müzik ağırlıklı program yapan Çatalzeytin FM'in spikerleri Altan Er, Muazzez Yılmaz, Nezahat Demir ve Ayhan Karahan'dır.

Çatalzeytin Mektubu
30 Nisan 1994

ÇAY BAHÇESİ SAYISI 9'A ÇIKTI

(Baş 1'de)

"Kepaze" koyduk. Bu adı çok sevdi. Dışardan gelenler çok sevdi.

Oturacak yeriniz ne kadar?

Şu anda 54 sandalyemiz var. Ama arkadaşlar yere falan da oturuyorlar.

Buranın açılmasına kaymakam engel mi çıkandı. İzin belgeniz yok mu?

Başta anlattığımız gibi, işe başlarken kaymakam askerdedi. O gelince, gittik, dilekçe verdik. Aslında burası Özel İdare'nin, Belediye, Özel İdare'den kiraladığı. Belediye'den ruhsat çıkarmak istedik, "kaymakama gideceksiniz!" dediler. Kaymakam Beye çıktık, dilekçemizi kabul etmedi. "Ben bildirim oraya, siz işletin!" dedi. Bu

durumda bir sorun olursa, ya da kaymakamın hoşuna gitmeyen bir durum olursa, istediğin kapatabilir. Belki öteki bahçe sahiplerinin de ağırlığı var bu konuda. Bu ön alanı kullanamayınca, arka tarafa geçtik. Masa ve sandalyelerimiz yoldan görünmüyor. Bakan da kapalı sanıyor!

Kamping de olan burada kaç soyunma yeri var?

Yukarı bölümde 13 kabin, 2 duş ve 1 tuvalet var. Bukadar da aşağı bölümde var ama, o tarafı kapattık. Nisandan beri günde on iki saat çalışarak burayı bu duruma getirebildik. Kapıları, kiremitleri onardık. Çatıyı bile boyadık.

RIFAT ILGAZ, ÖLÜMÜNÜN BİRİNCİ YILINDA ANILDI

Geçen yılın 7 Temmuzunda yitirdiğimiz Rifat Ilgaz, ölümünün birinci yılında çeşitli etkinliklerle anıldı.

7 Temmuzda, İstanbul, Zincirlikuyu'daki gömütü başında yapılan anma töreninden sonra Evrensel Kültür Merkezinde müzik dinletisi dia ve "Yıkılmayan Çınar" adlı video gösterimi yapıldı. Burada Aydın Çubukçu ve Ömer Yağcı birer konuşma yaptılar.

İstanbul, Beyoğlu, Küçük-parmakkapı Sokak 23'teki Rifat Ilgaz Kültür merkezi de 8 Temmuzdan başlayarak 10 gün süreyle açık kaldı ve

burada çeşitli etkinlikler düzenlendi.

Ayrıca 9 Temmuzda Zonguldak'ta, 10 Temmuzda Kastamonu ve Cide'de anma gecesi; 13 Temmuzda Bornova'da (İzmir) ve 24 Temmuzda ABT Kültür Merkezinde anma günü düzenlendi.

YALNIZ EV

Kafes balkonlu evin içi boş
Paylaşılmış göze gelen öte-berisi
El örgüsü birkaç kirli perde
Onlar bile düşmedi yere
Kimbilir eskiden ne güzeldiler
Rüzgâr estikçe lavanta kokan ah perdeler

Altın yıldızlı ayna kırılmış
Yorgun dayanmış ahşap duvara
Biraz hurda sandalye ortada
Yalnız kalmış sohbetler tükenmiş
Tahta merdivenler çıkışta iniyor acı acı
Her odayı örümcekler tutmuş

Oturanları son yolculuklarını yapınca
Evler de ölüyor ağır ağır
Önce tahtalar ölüyor
Pencereler dökülüp camlar kırılıyor
Dökülüyor örümceklili kapılar
Hiç çıkılmayan taş merdivenlerin üzerine
Küflü kilitler işlemiyor
Son günlerini dolduruyor
Terkedilmiş umuzsuzca

Dilek YEGİN

Murat Doğan ve Murat Çavdar

GAZETEMİZİ ÇOK YAKINDAN İLGİLENDİREN

Gözkem

BASİMEVİ

(İSTANBUL, GÜNGÖREN, SANAYİ MAHALLESİ, 60)

DENEME ÜRETİMİNİ TAMAMLAYIP TECİMSEL ÇALIŞMAYA BAŞLADI

AYRINTILAR GELECEK SAYIMIZDA

TELEFONLAR: (0212) 643 26 57 & 556 60 03

Abana Gazetesi